

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M im@im.dk
W www.im.dk

Folketingets Kommunaludvalg

Dato: 17. maj 2011
Enhed: Kommunaløkonomi
Sagsbeh.: SUMMFF
Sags nr.: 1006135
Dok nr.: 531478

Folketingets Kommunaludvalg har den 6. maj 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 2 vedr. L 198 til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 2:

"Ministeren bedes kommentere henvendelse fra Københavns Kommune, jf. L 198 – bilag 4"

Svar:

Det anføres i henvendelsen fra Københavns Kommune, at lovforslaget om nedsættelse af statstilskuddet til kommuner ved forhøjelser af kommunale parkeringsindtægter må *"forventes at medføre mere trængsel og spildtid, altså ringere forhold for byens privatbilister og erhvervsdrivende"*.

Det fremgår videre af henvendelsen, at *"udfordringerne på parkeringsområdet er så store i København, at der både er behov for regulering og for etablering af flere p-pladser til såvel erhvervslivet som byens beboere"*. Københavns Kommune anfører, at lovforslaget forhindrer *"Københavns Kommune i at bruge indtægter på flere parkeringspladser. Det betyder, at vi er nødt til at prioritere midler fra andre områder så som skoler, daginstitutioner og plejehjem, hvis vi i fremtiden ønsker at etablere flere p-pladser"*.

Hertil skal Indenrigs- og Sundhedsministeriet bemærke, at lovforslaget alene adresserer de stigende indtægter fra betalingsparkering. For Københavns Kommunes vedkommende betyder det, at kommunen kan beholde betydelige parkeringsindtægter, svarende til 70 pct. af kommunens indtægtsniveau i 2007. Hvis Københavns Kommune – som de skriver – ønsker at tilvejebringe og investere i nye parkeringsanlæg, vil kommunen *derudover* frit kunne anvende indtægter fra betalingsparkering til at finansiere udgifter til afskrivning og forrentning af investeringen.

På baggrund af foreløbige tal vurderer ministeriet, at Københavns Kommune vil kunne beholde indtægter fra parkering på mere end ¼ mia. kr. årligt uden modregning i statstilskuddet. Det er indtægter, som kommunen hidtil har kunnet – og også fortsat vil kunne – anvende til etablering af parkeringspladser såvel som til andre serviceområder. Der er således ikke belæg for, at lovforslaget skulle gå ud over skoler og daginstitutioner i Københavns Kommune, idet lovforslaget blot sikrer, at kommunerne ikke fremadrettet kan beholde den del af stigninger i parkeringsindtægter, som ikke modsvares af stigninger i udgifter til afskrivning og forrentning af investeringer området, og at kommunen også på langt sigt kan beholde betydelige indtægter derudover.

Med hensyn til de problemer, som Københavns Kommune fremhæver at opleve med *"arbejdstagere og erhvervsfolk, som spiller deres tid på at køre rundt og lede efter en parkeringsplads"*, skal ministeriet for en god ordens skyld

minde om, at det er en kommunal beslutning og prioritering at sikre gode rammer for parkering til gavn for byens borgere og erhvervsliv. Lovforslaget ændrer i den forbindelse ikke på kommunens mulighed for at opføre parkeringspladser. Kommunens argumentation forekommer således ikke forståelig.

Københavns Kommunes tilkendegiver endvidere, at lovforslaget næppe vil *"komme til at betyde noget for Københavns Kommunes adfærd i forhold til en regulering af takster på parkeringsområdet"*. Hertil kan Indenrigs- og Sundhedsministeriet bemærke, at lovforslaget ikke ændrer på kommuners mulighed for fortsat at opkræve betaling for parkering og ministeriet er enig i, at der i dag og fremover vil være behov for at anvende betalingsparkering af trafikale hensyn.

Med lovforslaget sikres det, at der ikke fremadrettet er stigninger i de kommunale parkeringsindtægter, som kan tilskrives fiskale hensyn. Det er således ikke korrekt, at forslaget kan ses som et forsøg på en *"forringelse af Københavns Kommunes muligheder for at forbedre rammerne på parkeringsområdet på en hensigtsmæssig måde"*, som det anføres sidst i henvendelsen fra Københavns Kommune.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder / Maja Frydkjær Frandsen